

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های سبکی رمان چشم هایش

محل انتشار:

همایش ادبیات فارسی معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا گل محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه سمنان

عبدالله حسن زاده میرعلی - عضو هیات علمی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

سبک خاصی که بزرگ علوی در رمان چشمهایش به کار برده، از حیث زبانی و ادبی قابل توجه است استفاده از اصطلاحات عامیانه و واژگان کهن، لهجه و گویش تهرانی، اسامی مربوط به ابزار افزایش نقاشی در چارچوب تشبیه و کنایه و ضرب المثل باعث کشش و جذابیت نثر رمان او شده است. ساختار روایی او در نوع خود منحصر به فرد است وی با کنار هم گذاشتن قطعات پراکنده ماجرا که به حل معما منجر می شود، به روایت داستان می پردازد. محوریت غالب فکری بر زبان این اثر، ح وادث واقعی دهه سی، فقر، محرومیت، اشرافی گری و مبارزات گروه های سیاسی بر علیه نظام رضاخانی را نشان می دهد. سوال اصلی تحقیق آن است که کدام ویژگی های سبک، رمان بزرگ علوی را به اثر برجسته تبدیل کرده است، بنابراین در این مقاله سعی شده است پربسامدترین مشخصه زبانی و ادبی که در این رمان به عنوان ویژگی برجسته مطرح است، شناسایی شود تا با تحلیل آنها بتوانیم خوانندگان را با سیر اندیشه و جهان بینی نویسنده آشنا سازیم.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، بزرگ علوی، سطح زبانی، سطح ادبی، سطح فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/640856>

